



Radioaalloilla

Kuvat
ROSA HUUSKA

Valokuvaaja Rosa Huuska alkoi kuvata radioamatöörejä. Se oli hyppy kummallisten kirjainlyhenteiden maailmaan.

Sara Hautamäelle radioamatööriharrastuksessa tärkeintä on sen monipuolisuus: "Oman kiinnostuksen mukaan voi keskittyä vaikka ilmakehän ilmiöiden tarkkailuun, radiotekniikkaan ja rakentamiseen, valtakunnalliseen tai kansainväliseen järjestötoimintaan tai ihan vain ihmisten kanssa yhdessäoloon. Ei ole oikeaa tai väärää tapaa olla radioamatööri. Olen keräilijäluonne, ja minulle yksi so-piva tapa harrastaa on laskea, kuinka moneen radiomaahan on saanut yhteyden. Radiomaita on kaikkiaan 340, ja minulle niitä on kertynyt reilussa vuodessa 266."



Radiomasto nousee omakotitalon pihasta.

Heinäkuun 10. päivänä vuonna 1970 tehtiin radioamatöörihistoriaa. Silloin kolme suomalaista radioamatööriä pystytti radioaseman Euroopan suljetuimpaan maahan eli Albaniaan.

Albanian viranomaiset eivät olleet vastanneet suomalaisten kirjeisiin. Niinpä nämä päättivät matkustaa turistiryhmän mukana paikan päälle ja kokeilla onneaan.

Tulli ei takavarikoinut radiolähetyslaitteita.

OH2BH eli **Martti Laine** pääsi ääneen peräti yhdeksän tunnin ajaksi rantahotelli Apoloniasta. Myöhemmin hänestä tuli radioamatöörien rokkistara, jonka kutsutunnus tunnetaan eri puolilla maailmaa.

OH2BH on pitkän uransa aikana käynyt pitämässä yhteyksiä monista vaikeasti saavutettavista kohteista eli tehnyt DX-peditioita. Sillä nimellä radioamatöörit näitä reissuja kutsuvat.

Turkulaista kuvajournalistia **Rosa Huuskaa** kiinnostaa se, miten ihmiset tekevät elämästään merkityksellistä harrastuksen avulla.

Radioamatööreistä hän ei tiennyt paljoakaan, kun hän viime keväänä ryhtyi kuvaamaan heitä kodeissa, kerhoissa ja leireillä.

Harrastajajoukko oli miesvaltainen ja keskiikäinen. Huuska kuvasi varsinkin Lounais-Suomessa, jossa joukkoon kuuluu ”paljon entisiä

nokialaisia”. Siis insinöörejä, asentajia ja muita, jotka olivat töissä Nokiassa silloin, kun se valmisti radio- ja matkapuhelimia.

Mutta oli naisiakin. Kouvolassa sisarukset **Anita Ritmala** ja **Marita Ritmala** kertoivat Huuskalle olleensa radioamatöörejä yli 50 vuoden ajan.

He kasvoivat radioamatööriperheessä, josta ei enää ole jäljellä muita. Radiomasto on pystytetty suvun mökille.

Huuska oppi, että radioamatöörit ottavat yhteyttä toisiin radioamatööreihin eri puolilla maailmaa. Yhteys voi olla lyhyt, tai sitten jäädään juttelemaan.



Marita Ritmala kasvoi radioamatööriperheessä.

Jos radiokelit ovat huonot eikä puhetta saa kuulumaan, jotkut osaavat yhä sähköttää morsekoodilla.

Jotkut radioamatöörit keräävät niin sanotun DXCC-listan kohteita vähän kuin pokémoneja. Kohteita on listalla nyt 340. Vaikeimmat ovat paikkoja, joissa ei asu ketään radioamatööriä. Siksi niille järjestetään DX-pedition-retkikuntia.

Retkikunnat vievät mukanaan radiot ja antenit ja pitävät muutamien päivien tai viikkojen aikana suuren määrän yhteyksiä. Harrastajalle yhteys tällaiselle väliaikaiselle asemalle voi olla palkinto vuosien odottelusta.

Joka vuosi suomalaisia on mukana harvinaisilla DX-peditioilla. Vuonna 2024 nuorten harras-

tajien peditiolla Guyanassa olivat OH/HA8RT eli Tomi ja Fernando de Noronhan saaristossa Atlantilla OH2MM eli Ville.

Monet radioamatöörit tietävät toisistaan vain etunimen ja kutsutunnuksen.

Joitakin radioamatöörejä kiinnostavat enemmän tekniikka ja laitteiden rakentelu kuin yhteydet kaukaisiin kohteisiin. Radiosuunnistuksessa etsitään metsään piilotettuja radiolaitteita. Jotkut osallistuvat Vapaaehtoisien pelastuspalvelun Vapepan toimintaan.

Radioamatöörin täytyy suorittaa pätevyystutkinto, ellei hän halua jäädä kuuntelijaksi, jolla on vain radiovastaanotin mutta ei lähetintä.



Kesäleirillä oli käytössä erilaisia viritelmiä.



Antti Mäki, Ville Rouhiainen, Ismo Väänänen ja Vilho Mäkelä viettivät aikaa radioamatöörien kesäleirillä.

Tällä palstalla esitellään valokuvaprojekteja.



Turkulaisen kerhotilan pihasta nousee radiomasto, ja taloa pitkin kiemurtelee johtoa. Kerhotalon vanhassa tuvassa tuoksuu tuore kahvi, kun jäseniä saapuu viikoittaiseen jäseniltaan. Yhdessä huoneessa pidetään yhteyksiä ympäri maailmaa. Tänä iltana puheysteys on saatu Italiaan. Etelä-Amerikkaan maapallon eteläpuoliskolle se ei tällä kerralla onnistunut, koska radiosäähä ei ollut suotuista.



Janne Pulkkinen otti kerhotalolla Turussa yhteyttä muihin radioamatööreihin.

Radioamatööriasemaan tarvitaan liikenne- ja viestintävirasto Traficomien lupa. Silloin saa myös henkilökohtaisen kutsumerkin. Sellainen on Suomessa kuudellatuhannella ihmisellä.

Janne Pulkkinen (OH1SDR) on Turun radioamatöörikerhon aktiiveja. Hän aloitti harrastuksen silloin, kun radioyhteydet olivat käytännössä ainoa tapa pitää reaaliaikaista yhteyttä eri puolille maailmaa.

Sitten tuli internet, joka arkipäiväisesti kansainvälisen viestinnän.

Nyt on meneillään jonkinlainen uusi vaihe. Pulkkinen kertoo tapaavansa kerholla nettiäikana kasvaneita nuoria, jotka haluavat irti älypuhelimista.

Anu Nousiainen



Radioamatöörit suhtautuvat harrastukseensa intohimoisesti. Naantalissa asuva Juha Kajava osti kotinsa 1990-luvulla sen perusteella, että sen pihalle voi pystyttää maston. Tärkeintä harrastuksessa on, että kuuluu radioamatöörien yhteisöön. Jos toisia radioamatöörejä ei olisi, yksin ei voisi harrastaa, Kajava sanoo.